Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

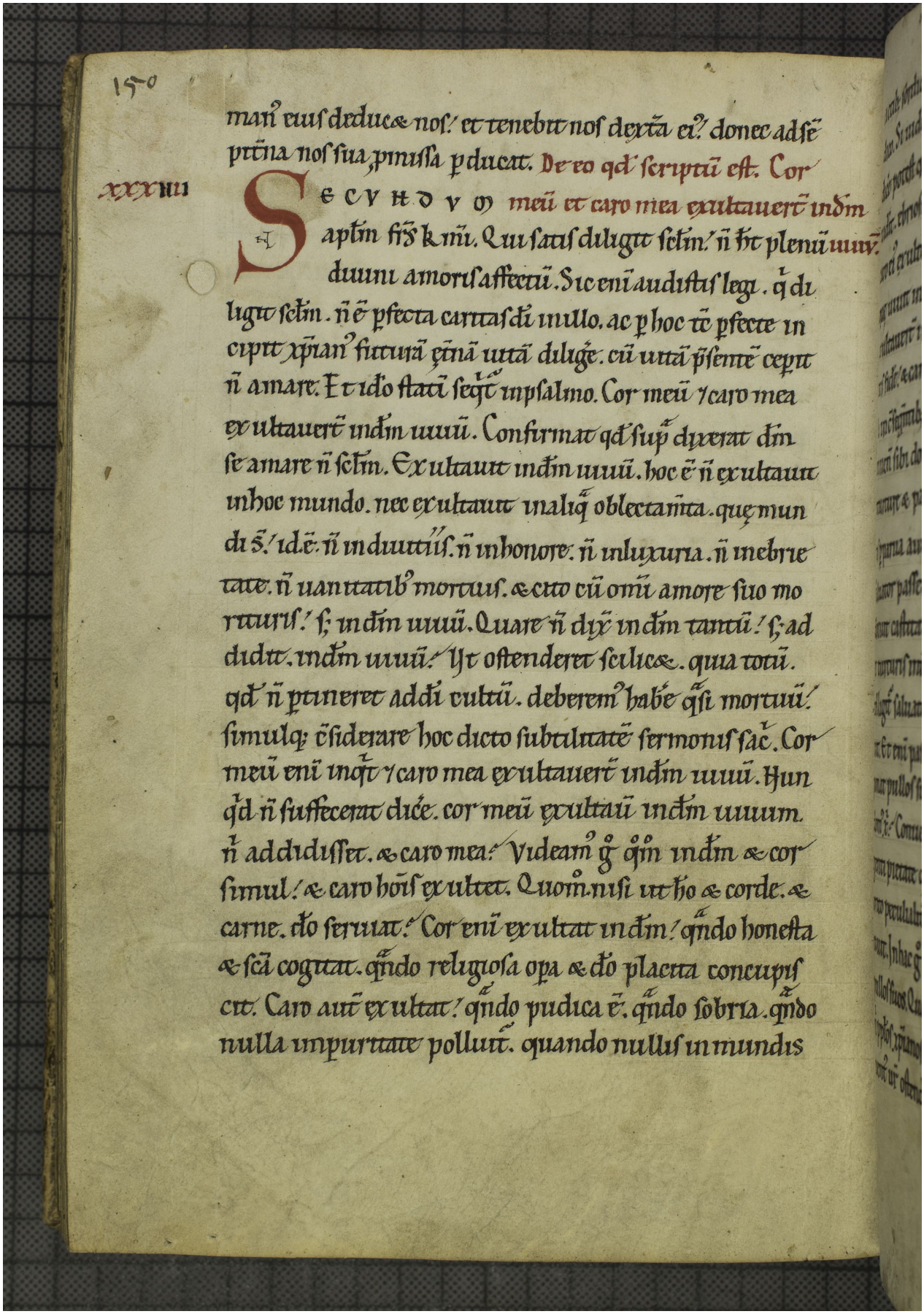

150

manu eius deducet nos. et tenebit nos dextera eius donec ad se
pretia nos sua promissa perducat. De eo quod scriptum est. Cor
XXXIIII SECVNDVM meum et caro mea exultaverunt in dm
aplm fis k mii. Qui satis diligit secm. ni fit plenum uuum
duum amoris affectum. Sic enim audistis legi. quod di
ligit secm. nisi ea perfecta caritas dei in nullo. ac per hoc te perfecte in
cipit xpianus futura eternam uitam diligere. cum uitam presentem cepit
ni amare. Et ideo statim sequitur in psalmo. Cor meum et caro mea
exultaverunt in dm uuum. Confirmat quod sup dixerat dm
se amare ni secm. Exultauit in dm uuum. hoc est ni exultauit
in hoc mundo. nec exultauit in aliqua oblectamenta. quae mun
di s. id est. ni in diuitiis. ni in honore. ni in luxuria. ni in ebrie
tate. ni in uanitatibus mortuus. et cito cum omni amore suo mo
riturus. sed in dm uuum. Quare ni dixit in dm tantum. sed ad
didit. in dm uuum. Vt ostenderet scilicet. quia totum.
quod ni pertineret ad dei cultum. deberem habere qsi mortuum.
simulque considerare hoc dicto subtilitatem sermonis sac. Cor
meum enim inquit et caro mea exultaverunt in dm uuum. Hun
quid ni sufficerat dicere. cor meum exultauit in dm uuum.
ni addidisset. et caro mea. Videamus quomodo in dm et cor
simul. et caro homis exultet. Quomodo nisi ut ho et corde. et
carne. deo seruiat. Cor enim exultat in dm. quando honesta
et sca cogitat. quando religiosa opa et deo placita concupis
cit. Caro autem exultat. quando pudica est. quando sobria. quando
nulla impuritate polluitur. quando nullis in mundis